

τιώδης, ἢ προξενεῖται ἀπὸ κάποιαν ὁμοίαν κίνησιν, ἀλλ' ἐναντίαν τῆς Γῆς, ἢ ὁποῖα ἀκολουθεῖ ἀπὸ τὸ σφαιροειδὲς αὐτῆς σχῆμα· ἢ αὐτὸ τὸ σχῆμα προέρχεται ἔτως, ἀπὸ τὴν περιστροφὴν αὐτῆς, περὶ τὸν ἑαυτῆς ἄξονα. (α)

Ε' ρ. Ἀρκεῖ λοιπὸν περὶ τῆς κινήσεως τῶν Ἀπλανῶν Ἀσέρων· ἢ εἰπατέ μοι τώρα τί λέγετε διὰ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν, δὲν εἶναι ἄπειρος;

Α' π. Καὶ ἂν δὲν εἶναι ἄπειρος, ἀλλὰ θέβαια εἶναι ἀδύνατον νὰ τὲς ἀριθμήσῃ τινάς· ἐπειδὴ βλέπομεν δι' ἐνὸς ἀκριβῆς Τηλεσκοπίου μυριάκις μυριάς, ἕως ὅπου διὰ τὸ ἄπειρον αὐτῶν διάστημα δὲν βλέπομεν καθόλου, ἢ μὲ τὰ καλλήτερα ἡμῶν ὄργανα· ἀλλὰ μὴν ἀπατάσθε, ἐκείνους ὅπου βλέπομεν εἰς τὴν εὐδιεσάτην νύκτα, εἶναι ὀλίγοι τὸν ἀριθμὸν, ἢ δὲν εἶναι περισσότεροι ἀπὸ 300 ἢ 400.

Ε' ρ. Ὅχι! ἰδὲ μία παρὰ ξένος διδασκαλία, οἱ ὄφ-

(α) Αὐτὸ εἶναι βεβαιωμένον ἀπὸ τὴν πείραν· διότι ἐάν γυρίσῃ τινάς μίαν κεντρικὴν σφαῖραν μὲ πολλὴν ταχύτητα περὶ τὸν ἑαυτῆς ἄξονα, αὕτη ἢ σφαῖρα μεταγαλυθῆσεται αἰσθητῶς γενησομένη ἐπιμηκεστέρα πρὸς τὸν ἰσημερινὸν, ἢ εἰς τὸν αὐτὸν καιρὸν οἱ δύο αὐτῆς πόλοι περισφιγθῆσονται πλησιάζοντες· τὸ ὅπου δίδει εἰς τὴν σφαῖραν ἕν παραπλατῆς, ἢ σφαιροειδὲς σχῆμα, οἷον ἀποδιδόασιν εἰς τὴν Γῆν, ἐξ αἰτίας τῆς ταχύτητος τῆς ἡμερησίως αὐτῆς κινήσεως· ὄρα τὴν ἀστρον. τῆ σοφῆ Κεῖλλε, διδ. 8. σελ. 77, 78, 79.